

Chambre des Représentants

SESSION 1965-1966

28 AVRIL 1966

PROPOSITION DE LOI

complétant l'article 41 des lois coordonnées relatives aux allocations familiales des travailleurs salariés, en assimilant les journées contrôlées de chômage involontaire, à des journées de travail.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

En cas de chômage involontaire, partiel, accidentel ou complet, le chef de famille reçoit les allocations familiales afférentes aux journées indemnisées avec l'indemnité principale servie par l'organisme payeur.

Il en résulte que les Bureaux Régionaux de l'O. N. E. M. doivent déterminer le droit aux allocations familiales ainsi que le font les Caisses de Compensation. Il y a souvent « double emploi » quant aux formalités, attestations et documents de tout genre.

Par ailleurs, si pour l'une ou l'autre raison, le chef de famille n'est pas admis au bénéfice des indemnités de chômage par suite de dispositions réglementaires, ou s'en trouve exclu, les allocations familiales ne lui sont pas payées pour les journées non indemnisées à titre principal. On peut en conclure que la famille de l'intéressé subit de la sorte injustement un préjudice ou une sanction. A cet égard, il faut souligner que ces motifs d'inadmissibilité, de suspension ou d'exclusion du bénéfice des allocations de chômage sont multiples, la réglementation étant particulièrement touffue.

Deux exemples feront mieux saisir la portée de l'observation quant aux conséquences de la non-admission, de la suspension ou de l'exclusion.

A) Pour être admis au bénéfice des indemnités, le chômeur doit « justifier d'un nombre de jours de travail salarié représentant au moins :

« 150 jours au cours des dix mois précédents s'il a de 18 à 26 ans;

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1965-1966

28 APRIL 1966

WETSVOORSTEL

tot aanvulling van artikel 41 van de gecoördineerde wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders en waarbij de gecontroleerde onvrijwillige werkloosheidsdagen met arbeidsdagen worden gelijkgesteld.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

In geval van gedeeltelijke, toevallige of volledige werkloosheid, ontvangt het gezinshoofd de kinderbijslag, die betrekking heeft op de vergoede dagen, samen met de door de uitbetalingsinstelling verstrekte werkloosheidsuitkering.

Daaruit volgt dat de gewestelijke bureaus van de R. A. V. zoals de Kinderbijslagfondsen, het recht op kinderbijslag moeten vaststellen. Er wordt dan ook dikwijls dubbel werk verricht inzake formaliteiten, getuigenschappen en allerhande documenten.

Indien anderzijds, om een of andere reden, het gezinshoofd ingevolge de reglementsbepalingen niet in aanmerking kan komen voor het genot van de werkloosheidsuitkeringen of ervan uitgesloten wordt, wordt de kinderbijslag hem niet uitbetaald voor de dagen welke in hoofddorde niet worden vergoed. Het gezin van de belanghebbende ondergaat aldus op onrechtvaardige wijze een nadeel of een sanctie. In dit verband dient te worden aangestipt dat de niet-toelaatbaarheid tot, de schorsing of uitsluiting van het genot van de werkloosheidsuitkeringen steunt op velerlei redenen, aangezien de reglementering bijzonder uitgebreid is.

Twee voorbeelden om de draagwijdte van de opmerking aangaande de gevolgen van de niet-toelating, de schorsing of de uitsluiting begrijpelijker te maken.

A) Om in aanmerking te komen voor de werkloosheidsuitkeringen, moet de werkloze « een aantal dagen arbeid in loondienst kunnen bewijzen van ten minste :

« 150 dagen in de loop van de tien voorgaande maanden, indien hij van 18 tot 26 jaar oud is;

» 300 jours au cours des 18 mois précédents s'il a de 26 à 36 ans;

» 450 jours au cours des 27 mois précédents s'il a de 36 à 56 ans;

» 600 jours au cours des 36 mois précédents s'il a 50 ans ou plus. »

De nombreux travailleurs indépendants s'orientent de plus en plus vers le secteur des travailleurs salariés. S'ils deviennent chômeurs et ne remplissent pas les conditions énumérées aux articles 75 et 76 de la réglementation, ils n'auront pas droit ni aux indemnités principales, ni aux allocations familiales avant que lesdites conditions ne soient remplies. Cette situation est anti-sociale, attendu que les intéressés sont doublement atteints dans leurs ressources familiales.

B) Certaines dispositions réglementaires ont pour conséquence qu'un chômeur peut être exclu du bénéfice des indemnités de chômage pour fourniture tardive de document ou déclaration tardive d'une modification de sa situation. Durant la période de suspension, le chômeur sera donc privé des allocations familiales comme de l'indemnité principale.

Comparons les cas de deux salariés : l'un est marié sans enfant, l'autre a 2 enfants de moins de 6 ans et 2 de 6 à 10 ans. S'ils sont « exclus » tous deux durant une semaine pour le même motif réglementaire, le premier subit une pénalisation de 817 F tandis que le second perd une ressource de 1 708 F... ! La différence des effets de la sanction va donc du simple au double.

On pourrait allonger la liste des exemples qui prouvent que le père de famille est manifestement défavorisé dans le système actuel de paiement des allocations familiales en cas de chômage.

Dans le cadre d'une politique de soutien et de promotion de la famille — voire même dans celui d'une politique démographique à laquelle les Belges sont rendus attentifs — il n'y a pas lieu de continuer à subordonner le paiement d'allocations familiales au paiement d'une indemnité à titre principal d'un secteur de la Sécurité Sociale.

C'est dans cet esprit d'ailleurs que la réglementation en la matière a été modifiée, pour les cas de maladie du chef de famille ou de l'attribution d'allocations familiales. Ces allocations sont payées pour les journées d'incapacité de travail, même si elles ne donnent pas lieu à paiement d'une indemnité à charge de l'assurance maladie-invalidité.

Il serait donc absolument logique d'adopter le même principe en cas de chômage involontaire contrôlé.

Notre proposition tend donc essentiellement à assurer une plus grande stabilité dans les ressources ou allocations familiales, en confiant aux Caisses de Compensation pour allocations familiales, également le paiement des allocations pour les journées de chômage.

Du point de vue administratif, cette formule ne constituera pas un accroissement de charges pour les Caisses de Compensation. L'employeur peut facilement renseigner, sur le relevé mensuel au même titre que les journées de travail ou assimilées pour maladie, jour férié, etc..., celles qui ont été chômées pour manque de travail puisque l'employeur seul peut décider ce chômage. Une attestation de l'organisme payeur peut être fournie dans les cas de « chômage complet ».

Par contre, la formule simplifiera considérablement le travail administratif des services dépendant de l'O.N.E.M. notamment dans les Bureaux Régionaux. Il en sera de même en ce qui concerne les organismes payeurs des allocations de chômage.

» 300 dagen in de loop van de 18 voorgaande maanden, indien hij van 26 tot 36 jaar oud is;

» 450 dagen in de loop van de 27 voorgaande maanden, indien hij van 36 tot 50 jaar oud is;

» 600 dagen in de loop van de 36 voorgaande maanden, indien hij 50 jaar of ouder is. »

Talrijke zelfstandigen schakelen meer en meer over naar de sector van de loonarbeiders. Indien zij werkloos worden en niet voldoen aan de in de artikelen 75 en 76 van de reglementering opgesomde voorwaarden, zullen zij geen recht hebben op werkloosheidsuitkeringen noch op de kinderbijslagen, vooraleer vermelde voorwaarden vervuld zijn. Dergelijke toestand is anti-sociaal, vermits de gezinskosten van de belanghebbenden op dubbele wijze worden aangetaast.

B) Sommige reglementsbepalingen hebben tot gevolg dat een werkloze kan uitgesloten worden van het genot van de werkloosheidsuitkeringen op grond van de laattijdige indiening van een document of van de laattijdige aangifte van een wijziging in zijn toestand. Tijdens de periode van schorsing verliest de werkloze aldus zowel de kinderbijslag als de werkloosheidsuitkering.

Vergelijken wij het geval van twee loontrekkenden, van wie de ene gehuwd is zonder kinderen en de andere 2 kinderen heeft, die jonger zijn dan 6 jaar, en 2 kinderen van 6 tot 10 jaar oud. Indien ze beiden om dezelfde reglementaire reden gedurende een week worden « uitgesloten », dan verliest de eerste 817 F en de tweede 1 708 F... Het verschil in uitwerking van de sanctie bedraagt dus het dubbel.

Men zou kunnen doorgaan met de lijst van voorbeelden, die het bewijs leveren dat de vader van een gezin in geval van werkloosheid werkelijk benadeeld wordt door de huidige betalingsregeling inzake kinderbijslagen.

In het kader van een beleid, gericht op steun en bevordering van het gezin — en zelfs in het kader van een demografisch beleid, dat de aandacht van de Belgische bevolking gaande maakt — is het niet aangewezen de uitkering van kinderbijslagen blijvend afhankelijk te maken van de betaling, in hoofddorde, van een vergoeding in een sector van de Sociale Zekerheid.

De reglementering ter zake werd trouwens in die zin gewijzigd in de gevallen, waarin het hoofd van het gezin of de gerechtigde op kinderbijslag door ziekte wordt getroffen. Bedoelde bijslag wordt uitbetaald voor de dagen arbeidsongeschiktheid, zelfs indien deze dagen geen aanleiding geven tot een uitkering ten laste van de ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Het ware volkomen logisch hetzelfde beginsel toe te passen bij gecontroleerde onvrijwillige werkloosheid.

Ons voorstel strekt er dus hoofdzakelijk toe meer stabiliteit te brengen in de inkomsten of kinderbijslagen, door de Kinderbijslagfondsen eveneens te belasten met de uitbetaling van de bijslagen voor de werkloosheidsdagen.

Uit administratief oogpunt zal deze formule geen grotere last betekenen voor de Kinderbijslagfondsen. De werkgever kan wellicht op de maandelijks staat de werkloosheidsdagen wegens gebrek aan werk vermelden — daar hij alleen over die werkloosheid beslist — net zoals hij de arbeidsdagen of daarmee gelijkgestelde dagen wegens ziekte, feestdag enz... vermeldt. Bij « volledige werkloosheid » kan een getuigschrift worden afgeleverd, door de uitbetalingsinstelling.

Daarentegen zal deze formule het administratief werk van de diensten afhankelijk van de R. A. V. aanzienlijk vereenvoudigen, met name in de gewestelijke bureaus. Hetzelfde geldt voor de uitbetalingsinstellingen inzake werkloosheidsuitkeringen.

Actuellement, pour le seul régime de travail de 5 jours par semaine, il n'existe pas moins de 288 taux différents d'indemnités selon la situation du chômeur, en partant du cas du célibataire à celui du père de famille ayant 4 enfants de groupes d'âge différents.

L'effet de notre proposition ramène ce nombre à 8 taux journaliers pour les exemples cités. L'ensemble des barèmes pourrait être repris sur une simple feuille mentionnant 16 taux différents. Il va de soi que les possibilités d'erreurs de paiement en seront diminuées et que la tâche des services de contrôle des Bureaux Régionaux de l'O. N. E. M. s'en trouvera facilitée et considérablement allégée.

Du point de vue financier, notre proposition ne créera pour ainsi dire pas de charge supplémentaire pour le secteur des « allocations familiales ». L'O. N. E. M. disposant des ressources nécessaires pour assurer le paiement des allocations familiales aux chômeurs, il suffira de transférer les fonds nécessaires à l'O. N. A. F. T. S. qui sera chargé de la répartition trimestrielle aux caisses de Compensation.

Ainsi donc, sans occasionner de dépenses supplémentaires, notre proposition assurera une plus grande régularité dans le paiement des allocations familiales et une meilleure stabilité des ressources des familles de travailleurs. Elle simplifiera grandement les travaux administratifs de l'O. N. E. M. et des organismes payeurs.

Op dit ogenblik, alleen voor de regeling toepasselijk op de vijfdaagse arbeidsweek, bestaan er niet minder dan 288 verschillende tarieven van uitkering naar gelang van de toestand van de werkloze, te beginnen met de vrijgezel en gaande tot de vader van een gezin met 4 kinderen, behorend tot verschillende leeftijdsklassen.

Ingevolge ons voorstel zou dit aantal tot 8 dagelijkse bedragen worden teruggebracht. Al de schalen zouden op een enkel blad kunnen staan, waarop 16 verschillende bedragen voorkomen. Het spreekt vanzelf dat de kansen op vergissing bij uitbetaling zullen verminderen en dat de taak van de controlediensten van de gewestelijke bureaus van de R. A. V. hierdoor vergemakkelijkt en in aanzienlijke mate verlicht zal worden.

Uit een financieel oogpunt zal ingevolge ons voorstel nagenoeg geen bijkomende last voor de sector « kinderbijslag » ontstaan. Aangezien de R.A.V. over de nodige middelen beschikt om in de betaling van de kinderbijslag aan de werklozen te voorzien, volstaat het de nodige gelden over te dragen aan de R. K. W., welke belast zal worden met de driemaandelijke verdeling onder de Kinderbijslagfondsen.

Zonder bijkomende uitgaven zal dus ingevolge ons voorstel een grotere regelmaat in de betaling van de kinderbijslag tot stand komen, alsmede een grotere inkomstenstabiliteit voor de arbeidersgezinnen. De administratieve werkzaamheden van de R. A. V. en van de uitbetalingsinstellingen zullen erdoor vergemakkelijkt worden.

G. SCHYNS.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

L'article 41 des lois coordonnées relatives aux allocations familiales des travailleurs salariés est complété comme suit :

k) les journées de chômage involontaire, partiel, accidentel ou complet ayant fait l'objet du contrôle prévu en la matière.

Art. 2.

Les fonds affectés actuellement au paiement des allocations familiales des chômeurs involontaires, par l'O.N.E.M., seront transférés trimestriellement à l'O. N. A. F. T. S. qui sera chargé de la répartition entre les caisses de compensation, selon les dispositions qui feront l'objet d'un arrêté ministériel.

Art. 3.

L'article 79 de l'arrêté du Régent du 26 mai 1945 organique du fonds provisoire de soutien des chômeurs involontaires est abrogé.

Art. 4.

La présente loi entre en vigueur le 1er janvier 1967.

5 avril 1966.

WETSVOORSTEL

Artikel 1.

Artikel 41 van de gecoördineerde wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders wordt aangevuld als volgt :

k) de dagen van onvrijwillige gedeeltelijke, toevallige of volledige werkloosheid, waarop de ter zake voorgeschreven controle is verricht.

Art. 2.

De gelden welke thans door de R. A. V. worden aangevend voor de uitbetaling van de kinderbijslag der onvrijwillige werklozen worden driemaandelijks overgedragen aan de R. K. W., die belast zal worden met de onslag onder de kinderbijslagfondsen overeenkomstig de in een ministerieel besluit voor te schrijven bepalingen.

Art. 3.

Artikel 79 van het besluit van de Regent van 26 mei 1945 betreffende de inrichting van het voorlopig steunfonds voor onvrijwillige werklozen wordt opgeheven.

Art. 4.

Deze wet treedt in werking op 1 januari 1967.

5 april 1966.

G. SCHYNS.
R. PETRE.
A. MAGNEE,
A. CALIFICE.